

CONV 508/03

NOTE

Vedr.: **Sammenfattende rapport vedrørende plenarmødet den 20.-21. januar 2003 i Bruxelles**

I. ÅBNING AF MØDET

Formanden, Valéry Giscard D'Estaing, indledte konventets plenarmøde med at minde om, at præsidiets er i færd med at behandle en første gruppe artikler til udkastet til forfatningstraktat og håber snart at kunne forelægge dem som forslag for konventet. Man er endvidere ved at foretage en analyse og kategorisering af de nuværende traktatartikler, alt efter om de kræver ændringer og i givet fald i hvilken grad. Dette vil gøre det muligt for præsidiets at udarbejde et mandat til gruppen af juridiske eksperter fra de tre institutioner, der skal begynde arbejdet med de artikler, der kun kræver tekniske ændringer, med henblik på at forelægge udkast for konventet.

- 1. Institutionernes funktionsmåde (dok. CONV 477/03)**
2. Formanden indledte debatten om institutionernes funktionsmåde med at minde om, at der er to grunde til at behandle spørgsmålet, nemlig effekten af stigningen i antallet af medlemsstater efter den kommende udvidelse og nødvendigheden af at tilpasse institutionerne for at sætte dem i stand til på passende vis at tage de udfordringer op, der ligger i de nye politikmålsætninger, som f.eks. udenrigspolitik, forsvar, intern sikkerhed og retlige anliggender.

3. Tilgangen til de institutionelle spørgsmål afhænger af, hvilken karakter Den Europæiske Union vil have i fremtiden. Skal den gradvis bevæge sig i retning af mere føderale strukturer, eller skal den fortsat bygge på et blandet system med et konføderalt element for de spørgsmål, der stadig er genstand for samarbejde mellem medlemsstaterne, og et føderalt system for de kompetencer, der ligger på EU-niveau? Konventet må overveje,
- hvorvidt institutionernes respektive roller er passende defineret og deres ansvarsforhold klare:
 - hvorvidt institutionerne fungerer og fremover vil fungere tilfredsstillende. Giver de resultater rettidigt og effektivt?
 - hvorvidt deres strukturer og udpegningsmetode skal ændres? I bekræftende fald hvordan?

Forskellene mellem størrelsen af medlemsstaternes befolkninger gør det særlig vanskeligt at finde den rette balance mellem det dobbelte ønske om lighed mellem borgerne og lighed mellem stater.

4. Den efterfølgende debat drejede sig navnlig om Det Europæiske Råds og Rådets funktionsmåde, selv om en række indlæg også vedrørte spørgsmålet om Kommissionen og i mindre udstrækning Europa-Parlamentet. Nogle få debatdeltagere nævnte også Domstolen.
5. Mange talere indledte deres bemærkninger vedrørende de enkelte institutioner med at give udtryk for støtte til nogle grundlæggende principper, som de mener bør ligge til grund for drøftelserne. Et stort antal understregede behovet for at opretholde en balance mellem de tre vigtigste institutioners beføjelser. Mange ønskede en ligelig styrkelse af alle institutionerne for at sætte dem i stand til at fungere mere effektivt og med større åbenhed og klarere ansvarsforhold. En række talere understregede betydningen af at sikre, at nye institutionelle ordninger fuldt ud overholder princippet om lighed mellem medlemsstaterne. Nogle talte også om lighed mellem borgere og nødvendigheden af fortsat at overholde begge principper. Flere fandt det vigtigt at gøre institutionerne mere direkte relevante for Europas borgere. Der var også et ønske om at fastholde "fællesskabsmetoden", der har været meget nyttig for Den Europæiske Union. En række konventsmedlemmer sagde, at de ikke mente, at en institutionel reform

kræver oprettelse af nye institutioner. Flere talere ønskede nye ordninger, der i højere grad anerkender de nationale parlamenters rolle. Det blev navnlig foreslået, at den foreslåede hurtige varslingsmekanisme vedrørende subsidiaritet skal styrkes.

6. Med hensyn til Det Europæiske Råd var der bred enighed om, at det skal bevare sin strategiske rolle med at tilføre Den Europæiske Union fremdrift, navnlig på det udenrigspolitiske område. Flere konventsmedlemmer mente, at forfatningstraktaten bør indeholde en klarere definition af Det Europæiske Råds rolle og funktioner. En række talere understregede, at dets generelle koordinerende rolle ikke må føre til, at det overtager opgaver, der egentlig tilkommer de forskellige rådssammensætninger, og at det navnlig så vidt muligt skal undgå at blive brugt som en appelinstant for spørgsmål, der ikke kan løses på rådsniveau.
7. Flere konventsmedlemmer, der fik støtte fra en række andre, foreslog, at de skiftende formandskaber for Det Europæiske Råd erstattes af en mere permanent fuldtids præsident/formand, der vælges (nogle mente med kvalificeret flertal) for en periode på enten fem år eller på to et halvt år, der kan forlænges. Præsidenten skulle udfylde en dobbelt funktion med dels at forberede, lede og føre tilsyn med opfølgningen af Det Europæiske Råds møder og dels repræsentere Den Europæiske Union internationalt på højeste plan, dog med forbehold af Kommissionens og dens formands kompetencer. En lang række talere var enten imod dette forslag eller påpegede, at det rejser en lang række alvorlige spørgsmål, der må klarlægges. Nogle mente, at oprettelsen af et permanent hverv vil skabe forvirring med hensyn til Det Europæiske Råds og Kommissionens respektive roller eller i værste fald institutionalisere rivaliseringen mellem de to. En række talere satte spørgsmålstegn ved den demokratiske legitimitet og ansvarsforholdene ved et sådant potentielt magtfuldt hverv; flere spurgte om, hvilken grad og art af administrativ støtte der vil være nødvendig; nogle så det som en mulighed at oprette ét enkelt hverv, der kombinerer formandskabet for Det Europæiske Råd og Kommissionen. Flere andre forkastede ikke forslaget, men ønskede en definition af de opgaver, som en fast formand for Det Europæiske Råd ville skulle påtage sig (et spørgsmål, der er tæt forbundet med Det Europæiske Råds egen rolle); skal den pågældende primært have en ledelsesfunktion, skal han/hun stå for den daglige politiske ledelse eller primært sikre kontinuitet i den strategiske ledelse?

8. Med hensyn til Rådet slog en række talere til lyd for at fastholde de skiftende formandskaber hvert halve år. De henledte opmærksomheden på værdien af systemet, der giver alle medlemsstater, store såvel som små, en lige grad af adgang til formandsfunktionen og gør Den Europæiske Union synlig på nationalt plan. Det blev foreslået at kombinere en fastholdelse af det nuværende system med en forbedret flerårig planlægning for at skabe øget kontinuitet inden for systemet. En taler påpegede, at formandskabets rolle er blevet vanskelig, fordi det har overtaget opgaver, der egentlig snarere tilkommer Kommissionen.
9. Andre mente, at det nuværende skiftende formandskab allerede har vist sine begrænsninger og ikke kan fungere effektivt i et udvidet EU. Der blev fremsat flere forslag om alternative systemer. F.eks. deling af formandskabets ansvarsområder ved et holdsystem med skift, bevarelse af et centralt skiftende formandskab for Det Europæiske Råd/Rådet (almindelige anliggender) og Coreper, valg af formænd for de enkelte rådssammensætninger, udvidelse af den rolle, som generalsekretæren for Rådet og hans personale spiller, indsættelse af Kommissionens formand som formand for Rådet (almindelige anliggender) eller kombinationer af disse forskellige forslag. En række af dem, der gik ind for at ændre det nuværende skiftende formandskab, understregede, at et nyt system skal bygge på princippet om lighed mellem medlemsstaterne; andre fandt det vigtigt, at et nyt system indeholder et rotationselement.
10. Der var bred støtte til oprettelsen af et Lovgivningsråd, der skal påtage sig det samlede ansvar for behandlingen af lovgivningsforslag, og som skal holde åbne møder. Betydningen af den rolle, som Rådet (almindelige anliggender) spiller i forberedelsen af Det Europæiske Råds arbejde, blev også nævnt. Der var også bred støtte til oprettelsen af et udenrigsministerråd under forsæde af den person, der er ansvarlig for FUSP. En række talere mente, at dette hverv skal blive et hverv som europæisk udenrigsminister; mange mente, at det skal overtage de funktioner, der i øjeblikket udøves af den højtstående repræsentant og kommissæren med ansvar for eksterne forbindelser; nogle mente, at de institutionelle følger af dette forslag bør behandles yderligere.

11. Mange mente, at Rådet kun kan fungere effektivt i et udvidet EU, hvis anvendelsen af kvalificeret flertal bliver reglen. Nogle mente, at dette også gælder FUSP-området. En række talere mente, at aftalen i Nice-traktaten om stemmевægtningen er uhåndterlig og bør erstattes af et system med dobbelt flertal (flertal af medlemsstater og flertal af borgere). Dette vil være både enkelt og varigt. Det blev også nævnt, at der i en udvidet Union vil blive krav om øget anvendelse af forstærket samarbejde og konstruktiv afståelse.
12. Med hensyn til Kommissionen var der bred enighed om inden for den institutionelle trekant at bevare en stærk Kommission med dens enestående kollegiale system, der arbejder fuldstændig uafhængigt af national indflydelse for at fremme EU's generelle interesser.
13. Det blev bredt anerkendt, at Kommissionen skal have en stærk demokratisk legitimitet, og der blev lagt særlig vægt på proceduren for valg af formand for Kommissionen. Mange talere anerkendte, at både stats- og regeringscheferne og Europa-Parlamentet ligesom nu skal inddrages i proceduren. En række talere gik dog også ind for at skabe en forbindelse til resultatet af valget til Europa-Parlamentet; dette vil efter deres mening øge interessen for valget og samtidig styrke Kommissionens autoritet.
14. Nogle af de talere, der gik ind for en sådan fremgangsmåde, fandt det tilstrækkeligt at bede Rådet afvente resultatet af valget og tage hensyn til det ved udpegningen af en kandidat. Mange andre ønskede at gå videre og foreslog at bytte om på den rækkefølge, hvori de to institutioner handler, dvs. først en afstemning i Europa-Parlamentet (udtrykket "Europa-Parlamentets valg af formand" blev brugt) og derefter Rådets bekræftelse af den således udpegede person. Nogle konventsmedlemmer ønskede tre femtedeles eller to tredjedeles flertal i Europa-Parlamentet ved en sådan afstemning for at holde Kommissionen og dens formand hævet over partirivalisering. Andre gik ind for absolut flertal og påpegede, at kravet om højere tærskler vil føre til ikke-gennemsigtig udvælgelsesproces og bringe Europa-Parlamentet i en vanskeligere situation end nu. I flere indlæg blev det foreslået, at Europa-Parlamentet skal stemme om et begrænset antal kandidater forelagt af Rådet.

15. Nogle talere mente, at formanden bør vælges af et valgkollegium bestående af europæiske og nationale parlamentsmedlemmer eller ved almindelige direkte valg i hele EU. Andre anbefalede at holde fast ved den nuværende udvælgelsesprocedure og advarede imod en "politisering" af Kommissionen. Det blev som svar herpå anført, at Kommissionen allerede er en politisk institution, og at det, hvis formanden vælges af et parlamentarisk flertal, ikke nødvendigvis vil føre til et kollegium med partipolitisk ensidighed.
16. Flere talere anførte også, at Kommissionens legitimitetsgrundlag ville blive forstærket, hvis Rådet ud over Europa-Parlamentet fik ret til at kritisere Kommissionen, der derved ville skulle stå til ansvar over for både stater og befolkninger.
17. Med hensyn til Kommissionens sammensætning mente mange talere, at det var passende, at det næste kollegium som fastlagt i Nice-traktaten skal bestå af en kommissær pr. medlemsstat. Dette ville hjælpe Kommissionen i forvaltningen af integrationen af de nye medlemsstater og hjælpe dem til at lære EU-processerne at kende. Mens nogle talere ønskede at bevare en kommissær pr. medlemsstat på lang sigt, mente andre, at et mindre kollegium med tiden af effektivitets- og uafhængighedshensyn vil være at foretrække; et stort kollegium, der afspejler den nøjagtige sammensætning i Rådet, kan risikere at blive domineret af nationale interesser, og et udbredt indtryk af en "renationaliseret" Kommission kan vanskeliggøre accepten i medlemsstaterne af dens afgørelses og forslags uafhængighed og autoritet. Alternative forslag til en mindre Kommission gik enten på en ligelig rotation mellem medlemsstaterne for så vidt angår retten til at udpege en kommissær eller på at give den indstillede formand for Kommissionen ret til at vælge sit hold - med forbehold af Rådets bekræftelse - på grundlag af kvalifikationer og under passende hensyn til den grundlæggende geografiske og politiske balance. Mere generelt blev det fremført, at den indstillede formand skal have mere at sige i forbindelse med valget af kommissærer.
18. Med hensyn til Kommissionens interne funktionsmåde drejede en række indlæg sig om nødvendigheden af, at Kommissionens formand har vide beføjelser. De punkter, der blev nævnt, omfattede kompetence til at fastlægge politiske retningslinjer ("Richtlinienkompetenz"), ret til at afsætte en kommissær, der ikke længere nyder formandens tillid, og beføjelse til at

(om)fordele de enkelte kommissærers ansvarsområder og strukturere kollegiet ved nedsættelse af grupper af kommissærer ledet af næstformænd (udnævnt af ham eller hende), der dækker brede politikområder og træffer afgørelser på kollegiets vegne. Flere talere anførte, at sådanne foranstaltninger vil hjælpe til at sikre et stort kollegiums effektivitet. Andre understregede dog, at det er vigtigt at sikre princippet om kollegialitet blandt Kommissionens medlemmer.

19. Der var mange, der understregede, at Kommissionens grundlæggende funktioner og beføjelser bør styrkes, dog uden en underminering af de to andre institutioners rolle. Det blev navnlig fremført, at Kommissionen bør spille en fuld rolle i politikkerne på området frihed, sikkerhed og retfærdighed, at dens funktion som den, der håndhæver overholdelsen af EU-lovgivningen og gennemfører lovgivning, bør styrkes (en række talere nævnte en eventuel forenkling af komitologiprocedurerne og indførelse af delegerede retsakter), og at den fortsat bør have eksklusiv lovgivningsmæssig initiativret. Flere talere understregede, at Kommissionen bør forblive den eneste operationelle administration på EU-plan.
20. Der var bred støtte til at gøre Europa-Parlamentet til en fuldgældig medlovgiver ved at udvide eller generalisere den fælles beslutningsprocedure i lovgivningen. En række medlemmer ønskede også, at Europa-Parlamentet skal have fulde budgetbeføjelser ved en afskaffelse af sondringen mellem obligatoriske og ikke-obligatoriske udgifter.
21. Adskillige talere foreslog, at Europa-Parlamentets valgmåde ændres for at bringe medlemmerne af Europa-Parlamentet i tættere kontakt med borgerne; behovet for mindre valgkredse, regionale lister og strengere regler om uforenelighed blev nævnt i denne forbindelse. Nogle få talere omtalte Europa-Parlamentets sammensætning og ønskede f.eks., at det skulle være mindre.
22. Flere medlemmer rejste spørgsmålet om, hvorvidt der skal være mulighed for at opløse Europa-Parlamentet og i bekræftende fald under hvilke omstændigheder?

23. En række talere nævnte, at det for en Union, der bygger på retsstatsprincippet, er vigtigt at styrke Domstolen for at hjælpe den til at opretholde kvaliteten af dens retspraksis og klare den stigende arbejdsbyrde, der følger både af udvidelsen og af anbefalinger fra konventet. Enkelte talere fremlagde detaljerede forslag til, hvordan man kan styrke Domstolen, og nogle foreslog en reform af proceduren for udnævnelse af dommerne, en styrkelse af personale og ressourcer ved Domstolen (og Retten i Første Instans) samt en forenkling og fremskyndelse af de procedurer, hvorefter Domstolen kan pålægge medlemsstaterne bøder i tilfælde af overtrædelser.
24. Formanden fandt det ved sin sammenfatning af drøftelserne vigtigt at undgå selvtilfredshed. Konventet er blevet nedsat, fordi der har vist sig reelle problemer, herunder med den offentlige mening, som den lave deltagelse i valget til Europa-Parlamentet har vist det. Konventet vil lide nederlag, hvis det foretrækker status quo i stedet for løsninger. Der er behov for mod og fantasi.
25. En række principper er kommet frem under drøftelserne. Konventet går ind for et blandet system, der er en kombination af såvel føderale som konføderale elementer. Der er enighed om at styrke alle institutionerne og forbedre deres effektivitet, men også om at gøre det på en måde, der opretholder den institutionelle balance. Mange har lagt vægt på betydningen af øget åbenhed og demokratiske ansvarsforhold. Der er også stærk støtte til at sikre, at ligheden mellem medlemsstaterne sikres.
26. Der er behov for yderligere arbejde med specifikke spørgsmål. Man bør navnlig se på alternativer til det nuværende system med det skiftende formandskab for Rådet, men der er udtrykt tvivl om forslaget om, at Det Europæiske Råd ændres til et mere permanent fuldtidsformandskab. Der er rejst spørgsmål både om rolle og udvælgelsesprocedure. Det er klart, at disse spørgsmål skal behandles og Det Europæiske Råds rolle defineres bedre. Tanken om at nedsætte et Lovgivningsråd, der holder åbne møder, har fået meget bred støtte. Følgerne af dette sammen med den kommende rolle for Rådet (almindelige anliggender) skal behandles. Der er behov for yderligere behandling af spørgsmålet om anvendelse af kvalificeret flertal: hvad skal danne grundlag for et nyt system?

27. På samme måde skal der arbejdes mere detaljeret med den europæiske udenrigsministers kommende rolle og opgaver. I forbindelse med Kommissionen har mange givet udtryk for støtte til bevarelsen af én kommissær for hver medlemsstat. Nogle finder dette nødvendigt på kort sigt, men mener, at et alternativ, der er mere effektivt, skal findes på et tidspunkt. De forskellige muligheder skal behandles yderligere ligesom spørgsmålet om procedurerne for valget af formand for Kommissionen.
28. Mødet viste klart behovet for yderligere overvejelser og drøftelser: det har indledt, ikke afsluttet, drøftelserne; og præsidiet vil gøre sig overvejelser. Konventsmedlemmerne kan i mellemtiden indsende skriftlige bidrag, navnlig om de spørgsmål, som de ikke nævnte i deres indlæg. Et spørgsmål, der ikke er blevet tilstrækkelig drøftet, er, hvordan man kan styrke Den Europæiske Domstols rolle, et vitalt spørgsmål for EU's fremtidige funktionsmåde. Formanden foreslog derfor, at der nedsættes en lille "tænketaank" med henblik på at gennemgå spørgsmål vedrørende Domstolens funktionsmåde i forbindelse med udvidelsen. Den kan ledes af et medlem af præsidiet og aflægger rapport til konventet. Den skal være så repræsentativ for hele konventet som muligt.

2. Spørgetid

29. Der var ingen spørgsmål.

II. KONVENTETS NÆSTE MØDE

30. Formanden oplyste, at konventets næste møde finder sted torsdag den 6. februar (eftermiddag) og fredag den 7. februar (formiddag). Det skal diskutere rapporten fra Arbejdsgruppen vedrørende Det Sociale Europa samt drøfte regionale spørgsmål.
-

Plenarmødet den 20.-21. januar 2003

TALERLISTE

efter indlæggenes rækkefølge

1. Institutionernes funktionsmåde (dok. CONV 477/03)

Valéry GISCARD d'ESTAING - Formand
Gijs DE VRIES - Nederlandene (regeringen)
Andrew DUFF - Europa-Parlamentet
Hubert HAENEL - Frankrig (parlamentet)
Sandra KALNIETE - Letland (regeringen)
Lamberto DINI - Italien (parlamentet)
Antonio VITORINO - Kommissionen
Giuliano AMATO - Næstformand
Peter HAIN - Det Forenede Kongerige (regeringen)
Alain LAMASSOURE - Europa-Parlamentet
Dimitrij RUPEL - Slovenien (regeringen)
Elmar BROK - Europa-Parlamentet
Louis MICHEL - Belgien (regeringen)
Jozef OLEKSY - Polen (parlamentet)
Timothy KIRKHOPE - Europa-Parlamentet
Karel DE GUCHT - Belgien (parlamentet)
Tunne KELAM - Estland (parlamentet)
René van der LINDEN - Nederlandene (parlamentet)
(Blå kort: Einem, Heathcoat-Amory, MacLennan, Costa, Bösch)
Georges KATIFORIS - Grækenland (regeringen)
Kimmo KILJUNEN - Finland (parlamentet)
Peter ECKSTEIN-KOVACS - Rumænien (parlamentet)
John BRUTON - Irland (parlamentet)
Peter BALÁZS - Ungarn (regeringen)
Proisias DE ROSSA - Irland (parlamentet)
Teija TIILIKAINEN - Finland (regeringen)
Aloiz PETERLE - Slovenien (parlamentet)
Marco FOLLINI - Italien (parlamentet)
Danuta HÜBNER - Polen (regeringen)
Peter SKAARUP - Danmark (Folketinget)
Maria Eduarda AZEVEDO - Portugal (parlamentet)
Erwin TEUFEL - Tyskland (parlamentet)
Michael ATTALIDES - Cypern (regeringen)
Henrik HOLOLEI - Estland (regeringen)
Hanja MAIJ-WEGGEN - Europa-Parlamentet
Henrik DAM KRISTENSEN - Danmark (Folketinget)
Dick ROCHE - Irland (regeringen)
Johannes VOGGENHUBER - Europa-Parlamentet
Peter SERRACINO-INGLOTT - Malta (regeringen)
Reinhard RACK - Europa-Parlamentet

Puiu HASOTTI - Rumænien (parlamentet)
(*Blå kort: Muscardini, Speroni*)
Jens-Peter BONDE - Europa-Parlamentet
Jacques SANTER - Luxembourg (regeringen)
Hannes FARNLEITNER - Østrig (regeringen)
Lena Hjelm-WALLÉN - Sverige (regeringen)
Guntars KRASTIS - Letland (parlamentet)
Manfred DAMMEYER - (Regionsudvalget)
George JACOBS - Arbejdsmarkedets parter i Europa
Maria BERGER - Europa-Parlamentet
Algirdas GRICIUS - Litauen (parlamentet)
Rytis MARTIKONIS - Litauen (regeringen)
Ernâni LOPES - Portugal (regeringen)
Ben FAYOT - Luxembourg (parlamentet)
Göran LENNMARKER - Sverige (parlamentet)
Zekeriya AKCAM - Tyrkiet (parlamentet)
(*Blå kort: Carnero, Maij-Weggen*)

Tirsdag den 21. januar 2003

2. Fortsættelse af drøftelserne om institutionernes funktionsmåde (dok CONV 477/03)

Klaus HÄNSCH - Europa-Parlamentet
Josep BORRELL FONTELLES - Spanien (parlamentet)
Gisela STUART - Det Forenede Kongerige (parlamentet)
Henning CHRISTOPHERSEN - Danmark (regeringen)
Anne VAN LANCKER - Europa-Parlamentet
Jürgen MEYER - Tyskland (parlamentet)
Michel BARNIER - Kommissionen
Gianfranco FINI - Italy (regeringen)
Pierre LEQUILLIER - Frankrig (parlamentet)
Luis MARINHO - Europa-Parlamentet
Olivier DUHAMEL - Europa-Parlamentet
Ana PALACIO - Spanien (regeringen)
Sören LEKBERG - Sverige (parlamentet)
Joschka FISCHER - Tyskland (regeringen)
Dominique de VILLEPIN - Frankrig (regeringen)
Edmund WITTBRODT - Polen (parlamentet)
Jan KOHOUT - Den Tjekkiske Rep.(regeringen)
(*Blå kort: Karins, Hjelm-Wallén, Hain, d'Oliveira Martins, Demetriou*)
Michael FRENDÓ - Malta (parlamentet)
David HEATHCOAT-AMORY - Det Forenede Kongerige (parlamentet)
Kemal DERVIS - Tyrkiet (parlamentet)
Gabriel CISNEROS - Spanien (parlamentet)
Ivan KORCOK - Den Slovakiske Rep. (Regeringen)
Antonio TAJANI - Europa-Parlamentet
William ABITBOL - Europa-Parlamentet
(*Blå kort: Tiilikainen, Tomlinson, Speroni, Rack*)
Marietta GIANNAKOU - Grækenland (parlamentet)
Pat CAREY - Irland (parlamentet)
Esko SEPPÄNEN - Europa-Parlamentet

Oguz DEMIRALP - Tyrkiet (regeringen)
Matti VANHANEN - Finland (parlamentet)
John GORMLEY - Irland (parlamentet)
(Blå kort: Brok, Duff, Lamassoure, Paciotti)
Cristiana MUSCARDINI - Europa-Parlamentet
Vytenis ANDRIUKAITIS - Litauen (parlamentet)
Reinhard BÖSCH - Østrig (parlamentet)
Alberto COSTA - Portugal (parlamentet)
(Bå kort: Maij-Weggen,, Lennmarker, Peterle, Voggenhuber, Palacio, Kiljunen)
